

•Written by - வன்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 •May•, 2012 16:44• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 •May•, 2012 17:00•

'இங்கே திரைக் கதைகள் பழுது நீ க்கித் தரப்படும்' என்பது புத்தகத்தின் தலைப்பு. அதற்கு ஒரு உபதலைப்பும் உண்டு. (ஆர்டரின் பரேல் புதிதாகவும் செய்து தரப்படும்) என்று. இது ஏதோ அந்தக் காலத்தில் சின்ன கடகைகளில் காணும் சகைக்கிள் ரிப்பரேஷன், பித்தளபைப் பாத் திரங்களுக்கு ஈயம் பிசும் விளம்பர பலகைகள் மாதிரி இருந்தாலும், இது தமிழகம் முழுதும் பரவசத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் சினிமா பற்றியது. தமிழ் சினிமாவை கலையென்றல்லவா ஏகோபித்த தமிழ் நாட்டே மொட்டையடித்து, மண்சோறு தின்று, பாலாபிஷேகம் செய்து முரசறைவித்துக் கஃவும்?. ஏழாரைக் கோபிப் பரே மதிமயங்கிக் கிடக்கும் ஒரு கலையைப் போய், ஏதோ ஈயம் பிசுகிற, சகைக்கிள் டயப் பங்க்சர அடக்கிற சமாசாரமாகக் கீழிறக்கலாமா? செய்திருக்கிறார் ஒரு தமிழர். பி.எம். மகாதேவன் என்பது அவர் பெயர். புத்தகத்தைப் படித்தால் அவர் ஒரு கலை நயம் படைத்த தமிழ் பட்டம் ஒன்றுக்கு இயக்குனர் ஆகும் தமதகுதியையும் ஆசையையும் உலகக் குச்சுச் சொல்வது போல இருக்கிறது. தவறில்லை. ஆனால் இது பலனளிக் குமா என்பது தெரியாது. இருந்தாலும் அவர் சொல்லும் விஷயங்கள் சொல்லப்பட வண்டும். தமிழ்த் திரைத் துறையில் இருப்பவர்கள், உள்ளே நுழைய கதவு திறக்க வளியே காத்திருப்பவர்கள் இப்படியெல்லாம் செய்ய மாட்டார்கள்.

இப்புத்தகம் பொதுவான தமிழ் சினிமாவின் குற்றங்குறைகளைச் சொல்வதல்ல. தமிழ் சினிமாவின் வணிக வெற்றியும் வெகுஜன புகழும் கண்ட ராஜ பாட்டையை விட்டு விலகி, தமக்கென தனி வழி காண முயலும் ஒரு சிலரின் படைப்புக்களை ஆராய்வது.

இத்தகைய பாதை விலகிய முயற்சிகள் என தமிழ் சினிமாவில் காணும் சில படங்களின் பட்டியலிலிருந்து, எட்டு படங்களை மகாதேவன் தரேந்தெடுத்துக்கொண்டுள்ளார். நந்தலாலா, தெய்வத் திருமகன், அங்காடித் தெரு, ஏழாம் அறிவு, எங்கயும் எப்போதும், ஆட்களம், அழகிரிசாமி குதிரை, நான் கடவுள், ஆக, எட்டுப் படங்கள். இன்னும் சில இந்த ரகத்தில் சொல்லப்படுபவை. வெயில், சூப்பிரமணியபுரம், முரண், தனெம்மேற்குப் பரவக்காற்று, போன்றவை. இவை என்தரேவுகள் அல்ல. பொதுவில் இப்படியாகப் பசேப்பட்டுப் பவை. இருப்பினும் ஆசிரியரின் தரேவு அவரது சூதந் திரம். மற்றவற்றை ஒதுக்கியதற்கு அவர் காரணங்கள் ஏதும் சொல்லவில்லை.

இவையெல்லாம் தமிழ் சினிமாவின் தயாரிப்பு கலாசாரத்திலிருந்து விலக முயற்சிப்பவை தான். பொதுவாக சினிமாத் துறைக்குள் புகுந்தால் தயக்கமதேமின்றி தயாரிப்பு

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:44• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 17:00•

மணிக் கண்பிலிருந்து தவே வசனம் ஒலிக்கிறது:

இந்த ஸ்தலத்திலே செய்யப்படும் ஜபத்துக்கு என் கண்கள் திறந்தவைகளும் என் சுவிகள் கவனிக்கிறவையாய் மிருக்கும்..

.இது தான் என் நந்தலாலா "

என்று முடிக்கிறார் மகாதவேன். இது நம் பெண் பார்வையாளர்களையாதாரதாரையாகக் கண்ணீர் உகுகுவைக்கும் கண்ணாம்பா, விஜயகுமாரி மாதிரி படங்களையினும் ஒரு ரௌண்டுக்கு திரும்ப திரையிடும் மகிழ்வதாகத் தான் படுகிறது.

இப்படிப் பல விஷயங்கள், அவர் ஒவ்வொரு படத்தைப் பற்றிப் பசும் போதும் மாறிய கோணங்களும், மாறிய அர்த்தங்களும் தரிவுதோடு புதிதாகவும் பலவற்றைச் சேர்க்கிறார். உதாரணமாக அங்காடித் தரு படத்தில், அதிகம் பிப்பறிவற்ற, சமீகம் ஒதுக்கிய நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் சன்னை வந்து தன்னை தன் உழைப்பாலும் புத்திசாதுரயுத்தாலும் உயர்த்திக் கொண்டதும், இது போன்று தன் நாடார் வகுப்பினருக்கே வாழ்வுளிப்பதும், வலைகை காரர்களும் நம் அண்ணாச்சி என்று அவர் எப்படி கவேலமாக நடத்தினாலும் நன்றி உணர்வுவோடு ஒன்று படுவதும் சாதி அபிமானம் இருபக்கமும் செயல்படுவதை ஒரு படத்தில் சொல்லியும் சொல்லாமலும் சொல்லமுடிகிறது.

அதே சமயம் இது ஒரு காலகட்டத்திய தயிலைத் தோட்டத்திற்கும் தன் ஆப்பிரிக்கவாக்கும் கலிகளாகச் சின்ற நம் பழைய அவல அத்தியாயத்தின் தொடர்ச்சியே இந்த அவலமும் என்பதையும், அந்த வதேனை இதில் சொல்லப்படவில்லை என்பதும் போது மகாதவேனின் பார்வைக் கர்மயை பாராட்டவேண்டும். அதே சமயம் அண்ணாச்சி கடயை அங்காடித் தருவல்ல. அண்ணாச்சி கடயையும் படத்தில் வரும் வில்லன்களும் காதல் விளையாட்டுக்களும் நிறைந்ததல்ல என்பதும் உண்மை. அங்காடித் தருவின் யதார்த்தமும் இதில் இல்லை. அண்ணாச்சி கடயின் யதார்த்தமும் இதில் இல்லை. அண்ணாச்சி கடவை வாழ்வும் இதில் இல்லை. இதுவும் ஒரு ஸ்டூடியோ சட்டை தான். சட்டைப் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட நடிப்பு தான். சினிமா வுக்குத் தவேயான மசாலாக் காதல் தான். என்பதையும் மகாதவேன் சொல்கிறார். - அங்கு சினகோ மாடலிங் படப்பிடிப்பும் நடப்பது போனஸ்.

அண்ணாச்சியின் கொடும்யைப் பசும் இந்தத் திரைத் துறை. இதவை விட நுறுமடங்கு

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:44• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 17:00•

அதிகக் கொட்டிமனை நிறைந்த, தன் கட்டாரத் தபைப் பற்றிப் பச்சோது

“மாறபைப் பிடித்துக் கசக்கினான் என்று ஒரு வசனம் வருகிறது. சினிமாவில் எதையெல்லாம் பிடித்துக் கசக்குவான் என்று சொல்லவே முடியாது. துணை நடிகைகள், கர்ப்பிதான் ஸர்களின் வதேனையை வெளியில் சொல்லமுடியாது. கதாநாயகிகள் படும் பாடு கட்ட பரிதாபத்துக்கு உரியது தான் அந்தத் தவேதகைளின் கண்ணீரும் யாருக்கும் தெரிவதில்லை. அதைவதைத்து நிறுபடங்கள் எடுக்கலாம்” (பக்கம் - 44)

என்று சொல்லும் மகாதவேனுக்கா கோடம்பாக்கம் கதவு திறக்கும். அவர் சொல்வது உண்மையேனாலும்.?

இதிலும் “என் திரைக்கதையை வேறு விதமாகவே எழுதுவனே” என்று சொல்லித் தன் அங்காபிதெருவனை நம் முன் வகைகிறார். இதிலும் வில்லன்கள் உண்டு, காதல் உண்டு, தற்கொலைகள் உண்டு. அதிக வில்லத்தனம் கிடையாது. அடிக் கபி சில்லரைத் தொந்திரவுகள். ஒரு கட்டத்தில் காலநொண்டியாகி மனம் திருந்துவார். கட்சியில் கண்ணீர் மல்கி கண்களதைத் துடைத்தவாறே கோடவனுக்குள் சிலவார்”.

இந்தத் திரைக்கதையும் கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது.

மகாதவேன் எடுத்துக்கொண்ட உள்ள படங்களிலேயே அதிக மாற்றங்களாகக் கொண்ட ஆட்களம் பற்றி எழுதும் போது அப்படித்தின் மையமான சவேல் சண்டை பற்றி மிக விரிவாக அதன் விதிமுறைகள், தர்மங்கள் பற்றி எழுதுகிறார். இவனை எனக்கு புதிய செய்தி என்பதோடு, இவையும் படித்தின் பின்புலமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதில் வரும் பட்டைக்காரன் சினிமாக் கதையைக் காண்பட்டைக்காரன், பாரம்பரிய சவேல் சண்டைக் காண்பட்டைக்காரன் அல்ல என்கிறார். இருக்கலாம். கதைதரும் பட்டைக்காரன் எப்படியானாலும் அந்த பட்டைக்காரனாக நடிக்கும் ஈழத் தமிழ் கவிஞர் ஜயபாலன் இது வரையான எந்த தமிழ் ஸ்டாரிடமும் காணாத ஒரு நடிப்புத் திறனை, ஒரு இயல்பான பட்டைக்காரனை முன் நிறுத்திவிடுகிறார். எனக்கு ஜயபாலனைப் பாராட்ட வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது. ஆனால் “மூதல் மரியாதை படித்தில் நடித்தும் சிவாஜி கணேசனுக்குத் தரப்படாத விருது என ஆட்களம் பெற்ற விருதைப் பற்றி மகாதவேன் ஒரு குறிப்பை எழுதுகிறார். “அதை சிவாஜி கணேசனே மதிக் கவில்லை. “இந்த பாரதி ராஜாவாக்கு என்னிடம் வலை வாங்குவே தெரியலை” என்று சிவாஜி கணேசன் வருத்தப்பட்டதாகச் சொல்வார்கள். அவர் பெருமபை படுவது “களை எடுத்தாயா, நாற்று நடாயா, மஞ்சள் அரைத்துக் கொடுத்தாயா” வசனம் எதும் இல்லாத குறையாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு புதிய திரைப்படத்தியாயம்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:44• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 17:00•

திரைக்கதையின் லட்சணத்ததைத் தீர்மானிப்பவர்கள். அவர்களிடம் ஏழாம் உலகைக் கொடுத்து தாலும் சந்தைக்கு வருவது என்னவோவாகத் தான் இருக்கும். மகாத்வேன என்ன ரிப்பேர் செய்து என்ன செய்ய?

எங்கேயும் எப்போதும் நாம் கவனிக்கத் தவறும் ஒரு பிரசினையின் அவலத்தை அதன் பிரம்மாண்டத்தை நம் முன் நிறுத்துவதாகப் பட்டது. ஒரு சிறு தவறு, கவனக் குறைவு எத்தனை மனித ஜீவனங்களின் வாழ்க்கையைப் ஒரு நிமிடத்தில் முற்றிலுமாகப் புரட்டிப் போட்டுவிடுகிறது. அவர்கள் ஜீவனம், ஆசைகளை, கனவுகளை எல்லாம்! பெரிய விஷயம் தான். ஆனால் நம் சினிமாத் தாரர்கள் கண்களுக்கு எங்கேயும் பிரயாணம் செய்பவர்கள் எல்லாமே காதல் பயணம் செய்பவர்கள் தான். அவர்களுக்கு வறோ பிரசினை ஏதும் இல்லை. இது நம் சினிமா ஃபார்மூலா. டைடானிக் படத்தைப் பார்த்து இந்த படத்தின் ஐடியா தோன்றியதோ என்று கிட்ட நினைத்தேன். நமக்குத் தான் நம் பிரசினைகள் கிட்ட அயல் நாட்டுப் படங்களாகக் காப்பி அடிக்கும் போது தானே நினைப்பில் வரும். ஆயினும் இந்தக் காதல் வியாதியை மறந்து விட்டால், நிகழ்ந்த விபத்தைக் கையாண்ட திறனின் மையம் மறந்து விட்டால், மற்ற காட்சிகள், திரைவில் பஸ் நிலையத்தில் அச்சுமூலின் இயல்பைப் படம் பிடித்துள்ளது என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் இதற்கெல்லாம் மறச்சென்று, மகாத்வேன் விபத்துக்கள் ஏற்படக் காரணம் என்ன? உதிரி பாகங்கள் வாங்குவதில் ஊழல், மயெண்டெனென்ஸில் ஊழல், என்று ஆரம்பித்து இதில் பஸ் நிர்வாகம், அரசியல் வாதிகள் என்று அதன் பின்னிருக்கும் ஊழல்களின் ஆதியோடந்த சரித்திரத்தின் நாயகர்கள் அத்தனை பேரையும் கண்ணில் அடகுத்துக் கதைக்குள் நுழைக்க விரும்புகிறார். உண்மையான என்றாலும், கதையின் மையம் ஊழல் இல்லை. ஒரு விபத்து எத்தனை ஜீவனங்களின் வாழ்க்கையைப் புரட்டி எடுத்து விடுகிறது என்பது தானே. மகாத்வேன் சொல்வது வாழ்க்கை உண்மை என்றாலும் கதை அதை மையமாகக் கொண்டதல்ல. டைடானிக் எந்த அரசியல் ஊழலால், உதிரிபாக பேரத்தால் விளைந்தது?.

இருப்பினும், தமிழ் சினிமா ரசிகர்கள் இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்க வேண்டும். இதற்குக் கொடுக்கும் ரூ 120க்குக் கோச்சடையான் முதல் ஆட்டம் பார்க்கலாமே என்று அவன் நிகைக்கலாம். அவன் உலகைத் திருத்த முடியாது. மகாத்வேனே சொல்வது போல, தமிழ் சினிமாத் துறை சார்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த ரசிகனின் பலவீனத்தைத் தான் நம்பி வாழ்கிறார்கள்.

மகாத்வேன் மணிரத்னம், தலகேழ் ரசவாதி, பாரதி ராஜா: போலி மீட்பர் என்று இன்னம் இரண்டு புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். எல்லாம் சம்பிரதாயம் மீறிய;போலத் தான் தோன்றுகின்றன. அவற்றைப் பின்னர் பார்க்கலாம்.

vswaminathan.venkat@gmail.com